

Ο ΠΙΕΡΡΟΤΟΣ

Έγώ είμαι ο πιερότος, ο τρελλός όπου πηδάω δρόγυρά σας κι' όπου 'αι γλέντι και χορός θα βρίσκουμαι μπροστά σας. Κάτω από τη μάσκα που φορά δεν βλέπετε την άσχημιά μου αν κρύβω βλέμμα ζωηρό τα γείατά η την κακομοριά μου.

Είμαι τρελλός μά, τη χαρά σας φέρουν τα κουνήματά μου έλατε και μαζί μου ζωηρά χορεύτε, ζήστε, βρέ παιδιά, και πιέτε στην υγεία μου!

ΘΡΑΚΙΚΟ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος) γόρια όλα τα πρόφτανε. Άστραφτε το σπίτι τη από την πάστρα και την τάξι. Ύστερα τα παιδιά της πρόφταναν γρήγορα από την εκκλησία κι' ως που να γυρίση η παπαδιά ήσα τε όλα έτοιμα για τους μουσαφιρέους γλυκό, καφέδες, φλυτζάνια, ποτήρια. Ο Θύμιος από τα παιδιά της ήταν ο σερβιτόρος.

Μόλις μπήκε η παπαδιά με την Άντζω έβγαλε τη σαμαρούνα της κι' εκάθησε κοντό στην Άντζω αρχίζοντας τα κρυφομίληματα. Η υπόθεσις επήγαινε καλά και η Ά.έζω έτριβε τα χέρια της από χαρά.

Εκεί έφτασε σε λίγο και ο Θύμιος με το δίσκο με τα γλυκά. Τότε, τότε έπαίνοους η Άντζω για το γλυκό ενώ έβούταγε βαθειά το κουτάλι για να πιάση όσο μπορούσε περισσότερο, και αφού επήραν το γλυκό.

—Γρήγορα, παιδί μου και τον καφέ, έφώναξε στο Θύμιο η παπαδιά.

Μάνι, μάνι ο Θύμιος έμησε και τους καφεέδες, αλλά τότε του ήρθε ένας δυατός, πάγος στην κοιλιά. Έν τούτοις αφού έτοιμασε το δίσκο τον πήγε στην πόρτα της σάλας κι' εκεί εστάθηκε και πόν' εσήκωνε το ένα ποδάρι, τότε το άλλο από τον πόνο και δλο και σφιγγότανε.

—Μητέρα, μητέρα, έλεγε γενυτά ελεσα. Άλλά η παπαδιά άφωσιωμένη στην κουβέντα δεν άκουε μόνον έλεγε:

—Έλα, παιδί μου, φέρε τον καφέ κι' έξακλουθούσε την κουβέντα της.

Όποτε ένας βρο.περός ήχος ακούστηκε και παρ' όλίγον να φύγη ο δίσκος, από τα χέρια του παιδιού αν δεν επρόφτανε η παπαδιά να τον πάρη.

—Έμ... κλασμένο καφέ θα πιού με κυρά παπαδιά, είπε τότε η Ά.ντζω.

ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ: Η συνέχεια.

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ γαμβρός, εύγενης, εύπορος εύπαρουσίατος, ηλικίας 75 ετών, εύθυνης αλλά και κατάκοιτος, ζητεί ως σύζυγον 17ετία ίνα τον ταΐξη κουρκούτι.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

(Έζητήθη η ...ανάτιναξις τής πόλεως)

Την εσπέραν χθές συνήλθεν εις έκτακτον συεδρίασιν το Δημοτικόν Συμβούλιον. Έν αρχή λαμβάνει τον λόγον ο Δημάρχος κ. Β. Ρούφος, ο οποίος κάθιδρος και ασθεναίαν λέγει τα έξης:

Κύριοι Σύμβουλοι! Έμφορούμενος όπως γνωρίζετε, υπό φιλοπροόδων και συγχρονισμένων όσων, προτείνω όπως... ανατινάξωμεν την πόλιν, και να άνοικοδημώσωμεν αυτήν επί νέων βάσεων και σχεδίων προβλεπόντων την άνέγερσιν καλλιμαρμών, μεγάρων, την δημιουργίαν εύρυτάτων λεωφόρων, κήπων, πάρκων, άνθοκηπίων κλπ.

Ζαφειρόπουλος: Είναι αδύνατον να δεχθώ την πρότασιν του κ. Δημάρχου, διότι έγω ως Δήμαρχος έμόχθησα και ήγωνίσθη δια να κατασκευάσω τους δρόμους.

Βέτσος: Συμφωνώ με τον κ. Δημάρχον, διότι θα κατασκευασθών νέα «ΕΡΓΑ» και οι εργάται και διάφοροι τεχνικοί δε άσχα ληθούν με άντακίην «ΔΡΑΣΙΝ» δια την ταχείαν άνοικοδόμησιν τής πόλεως. Έξορκίζω όμως τους κ. κ. συναδέλφους ίνα μη βιγή ο Ραδιοφωνικός Σταθμός τής πόλεως.

Τριανταφύλλου: Προς θεού κ. συναδέλφοι! Μη βίγεται τα ίερά και όσια τής πόλεως και μη κηλιδάνετε την «ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ».

Άντωνιάδης: Εύρίσκω αξιοσημνήτως παράλογον την πρότασιν του κ. Δημάρχου, διότι εκτός των άλλων άνυπολογίστων ζημιών σήτινες θα προέλθουν από την ανατινάξιν.

Οι κ.κ. Γ. Βασιλόπουλος και Κ. Ζουρόπουλος κατακρίνοντες την πρότασιν του Δημάρχου διαβεβαιών ουν ότι αν παρ' έλπίδα άποφασισθή υπό του Σώματος η ανατινάξις, ύπάρχουν ένταύθα σημαντικά άποβέματα έπιπέσεικων και φαρμάκων δια τους τραυματίας.

Μπάρλος: Καί κλινικά και νοσοκομεία διαθέτει η πόλις δια την περίθαλψιν των θυμάτων. Π. Παπαδόπουλος: Συμφωνώ με τον κ. Δημάρχον, αλλά προτείνω η πόλις να ανατιναχθή δια βομβαρδισμού υπό όρειβατικού ή πεδινού πυροβολικού.

Σμούρης: Έχόμενος στεργώς των πατριών, εκφράζω την βαθυτάτην λύπην και άπογοήτευσιν μου δια την πρότασιν του κ. Δημάρχου. Οι κ. κ. Κάνιστρας και Τζελάτης προτείνουν όπως ο πληθυσμός τής πόλεως άπορροφηθή μόνιμως υπό των προστείων και η έκτασις την όποιαν καταλαμβάνει η πόλις ναμετατραπή εις άμπελους, άγρούς, περιβόλια κλπ.

Ο κ. Σιδέρης ζητεί όπως έξαιρεθή τής ανατινάξεως η συναικία

Άγιου Διονυσίου. Ο κ. Χάραρης λέγει ότι πρέπει προηγουμένως να έκπονηθούν τα σχετικά σχέδια τής άνοικοδομησεως.

Οι κ. κ. Κοτρωνόπουλος, Πιλάλης, Φαρμακίδης, Μπότσαρης, Ζαχαρέπουλος και Λαλαπάνας ύποστηρίζου ότι θα έπρεπε προηγουμένως ο κ. Δημάρχος να ζητήση την γνώμην τής επί των δικαστικών έπιτροπής του Δήμου και της Ύγειοκομικής τοιαυτής.

Καύλης: Έφιστώ την προσοχήν του Σώματος επί του θέματος.

Ακολούθως όμιλουν επί του θέματος οι κ. κ. Άθανασίου Καλαντζόπουλος, Μαρούδας κλπ, και γενομένης ψηφοφορίας το Δημοτικόν Συμβούλιον άποφαιμεται όπως τώ θέμα αναβληθή δια μίαν των ήμερών τής περιόδου των Άπόμερων του 1955.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΓΑΛΑ Μία ήμέρα στη Θεσσαλονίκη ο Βασιλεύς Γεώργιος ο Α' συναντά ένα Σέρβο γαλατά να δίνη γάλα κούτσου. Άφου έλεγε όμως το γάλα, έρώτησε τον γαλατά:

—Δε μου λές φίλε: Τι ρίχνετε μέσα στο νερό και το κάετε γάλα;

ΕΡΩΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

Η κόρη: Μαμά τί ήταν η Εύα. Η μαμά (κυττάζοντας τον άφωρα της): Ήταν παιδί μου, κι' αυτή που δευ είχε φόρεμα κι' εύγριζε γυμνή.

ΤΟ ΚΙΛΙΜΙ ΚΑΙ ΟΙ ΨΥΛΛΟΙ Μία υπηρέτρια τινάζει από το έπάνω μπαλκόνι ένα κιλίμι.

Η Κυρία (του κάτω πατώματος): Μην τινάζεις σου είπα από αυτό το μπαλκόνι τα κιλίμια.

Η υπηρέτρια (Του έπάνω πατώματος): Γιατί;

Η Κυρία: Γιατί πέφτουν στο δικό μα. μπαλκόνι οι ψύλλοι σας και τσακώνονται με τους δικούς μας.

Ένας χαρικός έρωτά κάποιον στρατιώτη:

—Γιατί είναι τόσο κοντό το σπαθί σου;

—Γιατί μακρύτερο δεν το χωράει η θήκη...

Μεταξύ φίλων:

—Έρεις Παναγιώτη, Άπεφάσισα να κόψω το ταγιόρα!

—Θαμάσισα, φίλε μου, σε συγχάριω. Δεν θα μου ξαναζήτησης λοιπόν ταγιόρα! Έβγε σου!

Δυσ χρόνια τώρα περιμενει το διορισμό σου στην έστια του έπάνω σου. Τα μαλλιά σου και τα γυμναστικά σου άργαίον. Και θα ήταν πεθαμένος αν σ'όλο σου άσχημα δεν έμάνιζε διαφάνεια.

«Ο ΑΚΑΝΘΟΧΟΡΟΣ»

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΥΠΟΥ

Αριθμός φύλλου 2
Περίοδος Β'

Τιμή φύλλου δραχμ. 0

Θεάματα

- ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. «Αντίς νειάτα».
- ΙΝΤΕΛΛ. «Ο Βασιλεύς Καρνάβαλος».
- ΙΑΓΓΗ. «Αποκρηάτικο ξεφάντωμα».
- ΡΕΞ. «Μασκαράτες γρηγορεύετε».
- ΠΑΝΘΕΟΝ. «Τό καρναβάλι της Νικαίας».
- ΤΙΤΑΝΙΑ. «Βαράτε κλαπατζύμπανω».
- ΑΣΤΥ. «Η Κολομπία της τρέλας».

Κοινωνικά

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ ΞΥΛΟΠΟΔΑΡΟΣ
ΠΑΝΩΡΑΙΑ ΚΑΡΝΑΒΑΛΟΥ
έτέλεσαν τούς γάμους των. Εύχόμεθα και τού χρόνου.

Αλκης Γεγές

Τό πρώτο φιλι

Όταν σε πρωταγάπησα
είχα μεγάλη έγνοια
πού μ' έτυράνναγε πολύ
ν' αφήσω μέσ' στα χείλη σου
κι' εγώ τ'α κοραλλένια
έρωτικό φιλι.
Μά, σ'αν σε πωτοφιλήσα
μιά νύχτα στο σκοτάδι
ώραιότερη φιλη μου
άπ' τ'ό πολύ φτιασίδι σου
κι' άπ' τ'ό κοκκινάδι
έπρίστηκαν τ'α χείλη μου.

Μικραι άγγελιαί

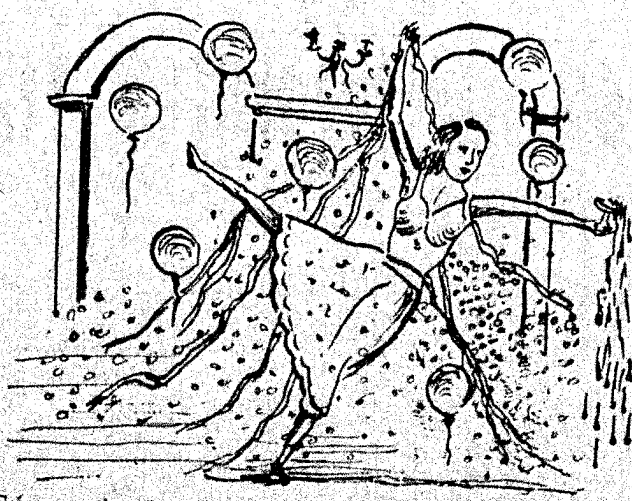
ΑΓΟΡΑΖΕΤΑΙ εις μεγάλας ποσότητας κομμωτήριου. Πληροφορία εις τ'α γραφεία μας.

ΠΑΙΔΑΡΟΣ ηλικίας 23 ετών, παραμένον άνευγα, ζητεί να υμπευθη με νέαν της αυτής ηλικίας, για ούτω εύρη δουλειά.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εις τιμήν εύκαιρίας και εντός του Α' Νεκροταφείου οικόπεδον ανατολικομεσημβρινοβορειοδυτικόν, έκτάσεως 300 πήχεων. Πληροφορία έκει.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ Ο ΗΛΙΟΣ

Συζήτησις μεταξύ συμπολιτών:
—Μην είδες τόν ήλιο πουθενά, ώρε φίλε;
—Τόν έχω χάσει κι' εγώ και δλοι μας. Φαίνεται λοιπόν ότι όπως είχε παλαιότερα — τότε πού τόν έλεγαν Α'πόλλωνα — πολλές φιλε,αδούλες, με κάποια θα ξελογιάστηκε πάλι. Κι' αυτές ή δουλειές, όπως ξέρεις, γίνονται μάλλον στα σκοτεινά. Κάποτε θ' άποκάμη και τότε περιμένε τον. Έσού τί λές;
—Τι να πώ; Έγώ ενόμισα ότι ντρέπεται από τώρα για τ'α άποκρηάτικα άρματα πού έτοιμάζονται!

Πιέτε κρασί, πιέτε κονιάκ, πιέτε και πάλι πιέτε
Μπύρα Μάμου τού Πατρινή σ'αν νεκταρ πού ρουφιέται
Πιέτε τή Σάντα Έλενα, θερμούτ μά, και ρετσίνα,
πού θγάνει ή Άγία άγνά ποτά και φίνα
Τράβα κρασάκι γιαλελή, κρασί άπανωχωρίτικο
πού τ' αγαπούσαν κι' οι Θεοί γιατ' ήταν μερακλίτικο
Πιέτε λοιπό, τ'ό καύκαλο να φθάση στο ταβάνι
να ζήστε σ' άνεира τρελλά π' ό νόύ σας δεν τ'ά θάνει.
Κέφι παιδιά! Και ό χορός πάντα χαρά θα φέρη
Νέοι χορεύτε και γρηές άσήκικες και γέροί
Έμπρός! τ'α χρόνια, τί γαργά, διαβαίνουε και πάνε
πριν φύγουε τ'α νειάτα μας, πού πίσω δεν γυρνάνε!
ΚΩΝ. Α. ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ (Άρδας)

ΟΝΕΣ ΔΙΟΓΕΝΗΣ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ

Ένεκα πού ό Ρωμηός δεν έχει Νόμο και λέει τόν έαυτό του κακαρή έπίτηδες παραπατάει στο δρόμο γιατί την ίσα στρατά δεν γουστάρει γι' αυτό και τ'ο καθήκον σ'ό τσουβάλι τ'ό δένει και τ'ό στέλει να κουρεύεται κι' εκείνο, πού τ'ο γράφεις τ' αναβάλλει και φασκελώνει θ,τι «ΑΠΑΓ ΟΡΕΥΕΤΑΙ»... Γι' αυτό λοιπόν και δίχως να προσέχη τόν τοίχο σου ό Ρωμηός θα καταβρέχη με κάτι πάντοτε άχρωματισμένο και δόσ' του να καπνίξη με σ' τ'ό τραίνο κι' ό, κάθουνται κυρίες κοντά του ούτε πολυσκοτίζεσαι γι' αυτό κι' άπ' τ'ο λεωφορείο θα πέφτε κάτω και όλο θα... γκομεμοτασί ζεται.

Τ'α παράξενα

Νά σε λένε ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ και να είσαι... δούλα.
Νά σε λένε ΑΘΑΝΑΣΙΑ και έν τούτοις να πεθαίνης.
Νά σε λένε ΕΥΘΥΜΙΑ και να κλαίς τή μέρα σου.
Νά λέγεσαι κ. ΒΩΒΟΣ και να είσαι εισαγγελεύς.

Γλέντα

Γλέντια και χοροί έφέτος σπάσε κέφι μπουνταλά κι' άν ξεμείνης πάλι νέτος άπ' αυτά πού λέν φιλά κι' έτσι χάσεις τ'α νερά Βάστα φρένο, πήδα γέλα κάμε φίνα πρώτης τρέλλα αλλά όμως σου συσταίνω Βάστα φρένο! Βάστα φρένο!

ΕΥΘΥΜΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Ο ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΑΣ

Τόμοι δόκληροι θα προσέδωσαν να γραφού; γύρω από διά φορα εύθυμα ανέκδοτα και γεγονότα πού άφορούν την τάξη των εργατών Τύπου. Ο άναφέρω εδώ δύο μόνον πού άφορού, τόν Μαστροκόστα πού ήταν πενήνταπεντάρης εργατής Τύπου όταν, ό ύποφαινόμενος ήταν «δέκα χρόνων άγέρσι» πού λέει και τ'ο τραγούδι.
Ο Μαστροκόστας λοιπόν είχε γυρίσει ώς ετυπογράφος, όπως έλέγοντο τότε όλοι οι εργατάι Τύπου, όλες τής Έλληνικές έφημερίδες «Καιρούς», «Ακρόπολις», «Σκρίπς» κ.ά. Όταν λοιπόν δούλευε στην «Ακρόπολις», νομίζω, συζήτησαν δύο σημαντικά γεγονότα την ίδίαν ήμέραν. Αφ' ενός — μέν ό Βασιλεύς Γεώργιος Α' έπεσκέπτετο την πόλιν της Λαρισίης, άφ' άλλου δέ συλληφθείς προσήγέτο στην Εισαγγελίαν Άθηνών, ό λήσταρχος Σκαρτσώρας. Ο Μαστροκόστας έτοιμάσε της εστήτησ' δι' ών άνηγγέλλοντο, τ'α δύο γεγονότα, αλλά τας έτοποθέτησε τμηματικώς στη «πλάκα» της σελιδοποιήσεως και έκανε λάθος και έβαλε τ'ο δεύτερο μισό της εστήτησ' πού άφεώρα τόν Βασιλέα κάτω άπό τ'ο πρώτο μισό τής εστήτησ' πού άφεώρα τόν λήσταρχο και άτιςτρόφως. Έτσι, ό άναγνώστης έδιάβαζε την επομένη εις την «εστήτην» πού άφεώρα τόν Βασιλέα τ'α εξής: «Εύθύς ώς κατήλαθ ης άμαξοστοιχίας περιεκυκλώθη άπό δύναμιν χωροφυλάκων, οι όποιοί όμου μετά των συλλαβόντων αυτών, συνάδουσαν τόν φοβρόν αρχιλήσταρχον άλυσοδεμένον εις τ'ο Εισαγγελέα, ό όποιος τ'ο άπήγγειλε κατηγορίαν επί... κλπ.» Είς δέ την εστήτην, τ'ου Σκαρτσώρα ότι «όμα τή προσέγγισει τής άμαξοστοιχίας τ'ο άναμένον πλήθος εξέτασε εις ούρανουσ κεις ζητωκραυγας και συνάδουσε τόν «Άξιον της Πατρίδος» πρός τήν Δημοσίαν, ενφ' καθ' όδον αι μεάνιδες τόν έρασαν με άνθη».
Τ'ο σουσουρό και τ'α γέλοια πού έγιναν υπήρξαν Όμηρικά, ό ίδιος δέ ό Βασιλεύς έπισκεφθείς την εφημερίδα έλαβε γνώσιν της τεχνικής της εγκάφας, παράσημον τή, όποιος έάν υπήρχεν, όπως είπε στον καλοκάγαθον και πειλιδόν Μαστροκόστα, θα τ'ο τ'ο άπένειμεν άμέσως.
Τ'ο δεύτερό άνογεται στην έπίδρασι τ'ου επαγγελματίας επί της ψυχής τ'ου Μαστροκόστα. Ο μακαρίτης είχε γίνει ένας στοιχηλός θυμώσφορ και ή θυμώσφια του αυτή είχε μίαν, μοναδικήν και μόγιμον εκδήλωσιν. Μίαν γκριμάτσά ειρωνική, έκφράσεως, ή όποία τ'ο είχε δημιουργήσει μιά μάσκα στο πρόσωπό του! Περνούσε και παραμερίζανε τ'α παιδιά, ενφ' συγχρόνως αναρρωτιώμαστε«Μά γιατί διαρκώς γαμογελάει ό Μαστροκόστας» Τήν άπάντησι την πήραμε όταν ακατόπιν συμβουλίου άπεφασίσθη να πάω ό ύποφαινόμενος, ως ό πλέον τολμηρός, να ρωτήσω την Κυρά - Σόφια την μακαρίτισσα την «Μαστροκόσταινα», την γυναικα του. Ίδού ό διάλογος όπως τόν διασώζει ή μνήμη μου:
—Με συγγωρήτε, κυρία Σόφια, ήθελα κάτι να σ'ας ρωτήσω για τόν Μαστροκόστα, αλλά ντρέπομαι!
—Αμ' τότε γιατί ήρθες δρέ τσαχπίνη, άφού ντρέπεσαι; Έλα (Συνέχεια εις την 4ην σελίδα)

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΡΕΥΡΕΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΩΡΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ : Ζητούμεν απείρως συγγνώμην διά κάθε παράλειψιν. Τούτο ἐγένετο ἐλλείψει χώρου και χρόνου

ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ «ΠΑΝΘΕΟΥ» :
Περί την 1ην πρωινήν ἐλάβομεν τὸ ἔξῃς ραδιογράφημα τοῦ «Κοσμι-
κού μας» περὶ τοῦ χωροῦ μας :

Μέσα σ' ἐνα ὠραιότατο, ὄσο και ἐπίσημο περιβάλλον συνωθεῖται ὅλη ἡ γνώστη Πάτρα, χορευουσα, ἄφθονο κέφι και μῆτριο χαρακτηρίζουν τὰ ἀμέτρητα ζευγάρια, τὰ ὅποια ὑπὸ τοῦ ἤχου τῆς ὀρχήστρας στροβιλιζονται. Τὸ τεραεὶν και τὰ τραπεζάκια ὑπερπλήρη Ἀφροίδια καθυλιέων και ντυμένων, ἡ ὁποῖες ἀποτελοῦν μὲ τὴν ὠραιότατες τουαλέτες τῶν ἐνα χαριτωμένων σύνολων.

Μεταξὺ τῶν τιμησαντῶν τὴν χοροσπερίδα μας διεκρίναμεν :

Ὁ πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως κ. Ν. Καραῖος μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ ἀεικίνητος Γραμματεὺς κ. Ν. Καραφάκης μετὰ τῆς κυρίας και ὁσος Καραφάκη, ὁ κ. Κ. Παπαγγελῶτος μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ κ. Μαρμαρινίδης μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ κ. Δ. Λάσσης μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ κ. Β. Βασιλείου Σουλῆ, ὁ κ. Φραγκοπαναγιώτης, Κ., ὁ κ. Δ. Κονταράτος, ὁ κ. και ἡ κ. Κονταράρη, ὁ Ναυτ. Διρκτηὺς κ. Διαμαντόπουλος μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ κ. Εὐάγ. Καμινάρης, ἡ κ. Ἰωάννα Καλαπάνου, ὁ κ. Λεων. Ζαφειρίου μετὰ τῆς κυρίας του, αἱ δεσ. Ἀρτεμισία και Αικατερίνη Κούτρα, ὁ κ. Τερζάκης μετὰ τῆς κυρίας και τῶν τέκνων του, ὁ κ. Β. Διαμαντόπουλος μετὰ τῆς μηστός του, ὁ κ. Κ. Κωνσταντινόπουλος μετὰ τῆς κυρίας του Φούλας, ὁ κ. Παντελῆς Σέτας μετὰ τῆς κυρίας του και ὁσος Ἐλένης Σέτα, ὁ κ. και ἡ κ. Καραπούλου και ἡ δις Ἄννα Κονταράνη, ὁ κ. και ἡ κ. Κωστάκη, ὁ κ. και ἡ κ. Γραϊκοῦ, ὁ κ. Στ. Σουτέρης, ὁ κ. Ν. Φρατζῆς, ὁ κ. Ν. Κρεμαγαλάς, ὁ κ. Δ. Δημόπουλος μετὰ τῶν ἀδελφῶν του, ἡ δις Βροβάρη Ἀλαξαρτάνου, ὁ λαοφίλος κ. Πινδ. Μαγκανάρης, ὁ κ. Ν. Παράσχος, ὁ κ. Χ. Γεωργακόπουλος, ὁ κ. και ἡ κ. Ἄχ. Δημοπούλου, ὁ κ. Μένιος Γιαννιπόυλος, ὁ κ. και ἡ κ. Χ. Σοφισανπούλου μετὰ τῆς ἐξαδέλης του ὁσος

Ἐλσης, ὁ κ. Μέν. Γιαννιπόυλος, ὁ κ. και ἡ κ. Λ. Σκαρτσῆ, οἱ κ.κ. Ζαχαρόπουλοι Κ. και Δ., ἡ δις Ἐλένη Ζαχαροπούλου, ἡ κ. Χυτήρη, αἱ διδες Σουλτάνα, Σοφία και Ἐλένη Χυτήρη, ὁ κ. και ἡ κ. Β. Βελλοπούλου, ὁ κ. και ἡ κ. Γ. Γαλιανπούλου, ὁ κ. και ἡ κ. Σπ. Ρωμανοῦ, ὁ κ. Γερ. Κουλουμπῆ μετὰ τῶν ἀνεψιῶν του, ὁ κ. Κωστάκης Πάου μετὰ τῶν ἀδελφῶν του, ὁ κ. και ἡ κ. Λ. Κατρίδανου, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΠΓΕ Παντ. Γκιόκας, ὁ Διευθυντῆς τοῦ Γρ. Τύπου και ἡ κ. Μαντουβάλου, ὁ κ. Ἄλεξ. Ἀργυρῆς, δεσφ. Τρ. Ἐλλάδος, ὁ κ. και ἡ κ. Πολιτικῶ, ὁ κ. και ἡ Δακάρου, ὁ κ. και ἡ κ. Ἄλκ. Ζούπα, ὁ κ. και ἡ κ. Κουτσιγού, ὁ κ. και ἡ κ. Γ. Σβέτσου μετὰ τῆς ὁσος ἀδελφῆς του Βάσως, ὁ κ. και ἡ κ. Θ. Παναγοπούλου, ὁ κ. και ἡ κ. Ἰωάννου μετὰ τῆς ὁσος Λιάνας, ὁ κ. Ἰωαννίδης, ὁ κ. Ν. Παπαδημητρίου, αἱ δεσ. Μαντίνα και Κυριακούλα Ραυτοπούλου, ἡ δις Γεωργία Ζαχαροπούλου, ἡ δις Μαρία Κωσταπούλου, ὁ κ. και ἡ κ. Συκιάτη, ὁ κ. Καραπάνος, ὁ κ. και ἡ κ. Μπουγιουκλή, ὁ κ. Ἄνδρ. Μπουγιουκλής μετὰ τῆς μηστός του, ἡ δις Λάζου, ὁ κ. Α. Κουμανάκος, ὁ κ. Ν. Παντελής, ὁ κ. Στ. Ἐφάντης, ἡ δις Μαυρατά, ὁ κ. Ν. Ἀργυροπούλος, ἀρκετοὶ νταμιφοροῦ, ὁ κ. και ἡ κ. Συναδινού, ὁ κ. και ἡ κ. Ἄγ. Σπυροπούλου, αἱ δε. Ἀρβανίτη και ὁ κ. Ἀρβανίτης, ὁ κ. και ἡ κ. Λαδέα, αἱ δεσ. Καμινάρη, Ἄννα Πολυμέρου και ὁ κ. Α. Ζωγράφος,

ὁ κ. και ἡ κ. Ἀντιόχου, ὁ κ. Μ. Ἐμμανουήλ, ὁ κ. Λ. Παναγιώτου, ὁ κ. Ν. Μητρόπουλος μετὰ τῆς ὁσος ἀδελφῆς του, ὁ κ. Κ. Τσίρος, οἱ κ.κ. Πάλλης Εὐθυμέδων, Σταματελάτος Γερ. Ζούμπος Ἄνδρ. Τριαντάφυλλου Χρήστ. Καλογερόπουλος Ἄλκης, ἡ οἰκογένεια Ἀναγνώσταπούλου μετὰ τῶν δεσφ. Λεβεντέλη και τοῦ κ. Γεωργακόπουλου, ὁ κ. και ἡ κ. Ἡλιοπούλου, ἡ δις Βάσσα Ἡλιοπούλου, ἡ κ. Ν. Λευτάκη, ὁ κ. Παντ. Πήκας, ὁ κ. Α. Κάλαιτζόπουλος, ὁ κ. και ἡ κ. Δ. Φωτοπούλου, οἱ κ.κ. Ἰθ. και Πάσης Κωσμάτος, ἡ δις Δώρα Σιμεγάνου, ὁ κ. Βλάσης Παγουρδῆς, αἱ δεσ. Ἐλένη Παγουρδῆ, Ἐλένη Μαστρομαυλοῦ και Λελά Ἀναγνωστοπούλου, αἱ

δε. Φωφῶ Πάου, Κατερίνα και Ἐλένη Ἡλιοπούλου, Βάνα και Εὐγενία Ἀρβανίτη και οἱ κ. κ. Β. Σωτηρόπουλος, Μ. Στίκας, Χ. Κάρολος, Κ. Πάου Τ. Ἡλιοπούλος και Τ. Ἀρβανίτης, ὁ κ. και ἡ κ. Φραντζῆ και ὁ κ. Φραντζῆς, ὁ κ. Τ. Ζηνοῦ, ἡ κ. Ζηνοῦ και ἡ δις Κατίνα Παπαδοπούλου, ὁ κ. και ἡ κ. Ἄνδρ. Ἰωάννου, ἡ δις Λιά Α. Νισάκου, ἡ δις Φιλίππου, ἡ δις Λάζου, ὁ κ. Ν. Μαυροειδῆς, ὁ κ. Ἀνδρέας Γεωργίου, ὁ κ. Δημ. Ἀναγνωστούλου, ὁ κ. Δημ. Πέττας, κ. Ἀργυροπούλου Γεωργ., ὁ κ. Χασόπουλος, ὁ κ. Σκλαβονάκης Γ., ἡ κ. Φώτα Δημοπούλου, ὁ κ. και ἡ κ. Π. Γιαννακοπούλου, δημοσιογράφου, ὁ κ. Ἄλ. Ἀδρ. Βαῆς, δημοσιογράφου, ὁ κ. Χρ. Τασῆς, ὁ κ. και ἡ κ. Γ. Καστάνη, ὁ κ. Γερ. Οἰκονόμου, ὁ κ. Δημ. Θανόπουλος, ὁ κ. Ντίνος Ἀνδριόπουλος.

ΞΕΡΕΙΣ ;

Ξερεῖς ποιά εἰμ' ἐγὼ μὲ τὰ κοντὰ χωρὶς καπέλο που ἐλουσαρίστηκα και τίποτα δὲν ἔχω πιά μακρὰ και κῶδω τὰ μαλλιά μου ὑπεμπεδιστικά;

Ἐγὼ εἶμαι τῆς πλύστρας τὸ παιδί

Ἐπίσης ἐτίμησαν τὸν χωρὸν μας οἱ κ. κ. Βουλευτῆς Πατρῶν Ἄδρ. Δεκής και Νομάρχης Γ. Τσιτσάρας, ὁ κ. Π. Δ. Παπαδημητρίου, δημοσιογράφου, ὁ κ. Λάκης Βογιατζῆς, ὁ κ. Τάκης Βερίσης, ὁ κ. Κ. Ἀναγνωστοπούλου, ὁ κ. Δ. Θ. Τσίτουρας, ὁ κ. Δ. Παιωνάρος, ὁ κ. Τιμ. Βολλὰς, συλλογιστογράφου, ὁ κ. Τ. Ἀρβανίτης κ.α. Ὁμοίως ὁ διεθυντῆς τοῦ «Νεολόγου» και ἡ κυρία Π. Ι. Παπαδρόπουλου.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΥΣ

Ἐργάτες εἶναι ἀφαιεῖς σ' ὄλον τὸν κόσμω συμπαθεῖς ἥρωικά παλεῖοντες γιὰ τὴν εἰρή και γέννησι σκυφοὶ σὸ συνέτηριο. Ἐχουν δεῦ κλητήριον γι' αὐτὰ και κατορθώνου πολλὰ να διαρθῶνουν τρανῶν γραφίδων σφάλματα. Πολλὰκις διὰς ἀλματα χωρὶς νὰ θέλουν κάνουν στοῦς στίχους, κ' ἐστὶ δάνου ἐπίσημο πρῶτοπυργὸ μὲ νέου σφίγιος δερμιουργὸ νὰ κἀν χίλιες παυλιες χορευοντας μὲ φοῦρλες! Κι' ἄλλες φοδὲς καμμιὰ γιῆνὰ τὴ δάνου τὴν Ἀποκρηὰ νὰ πρῶτα τὸ μελὶ δερμικοκο νὰ θελῆ! Εἶναι ὁ μόνος του, δαρὺς πολλοὶ γι' αὐτὸ πολὺ κῶδως ἀφινου ὁτὸν κόσμω ἀφῶσα κ' ὄλους ὁ χάτος τριγυρνᾷ. Τὸ ἀνιῆνδιο ἔχθρο ἔχουν μεγάλο τροφῆρὸ και ὑπουλα τὰ σωθικά τους τῶδὲ τὸ σαράκι γειάτα περιᾶνε τραγικά μὲ λῦτες μὲ φαρμάκι!

ΒΥΤΙΝΑ Σιῆνη μωρῶδων ἀκρίδων πρῶτοπυργῶν ὡς ὑπολογίζε-
ται ἀπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἀπεθῆσαν ὄλα τὰ ἔλατα τῆς περιόχης. Διετᾶχθῃ ἀρμολίας ὁ ἐμπρησμός τῆς ἀκρίδοπληκτοῦ ἐλατοφύτου ἐκτάσως ἵνα οὕτω ἐξολοθρευθῶν και τὰ σιῆνη ταῦτα.

Ὁ καὺμός τοῦ βλάμη

Μωρή, πῶς μὲ κατὰ τῆσος τὸ μπαίγνιο τοῦ κόσμου γι' αὐτὸ δὲ φταίει κι' εὐνοῖα Δὸ μου φαρμάκι νὰ τὰ πῶ και νᾶν ὁ θάνατός μου γιὰ νὰ σὺχᾶσθῃ ὁ γρονιάς. Βιράνι μεσ' σὸ κατηλιεὶ τὰ κᾶνω κάθε τῶσο και πῶω γίνουμι ἀστούπῃ Ἄμᾶν, νὰ μὴν ἐμπερῶδῶ -κι' ἂν δὲν τονε σκοτώσω ἔσπιο, κουβένια νὰ μου πῆ. Τὰ που γιὰ σένα τράθησα μῆτε σκυλι τοῦ δρόμου. Τὸ ξέρει ἀκόμη και ὁ παπᾶς Κι' ὄμως ἐσὺ μ' ἐπρόσδληνης μεσ' σὸ φιλότιμο μου Μωρή που θὰ μου πᾶς Μουῖπαν πῶς τηλεγράφημα μὲ τὴ ματιά σου στέλνεις Χριστέ μου! Βάστα μεσ' τὸ νοῦ Κι' ἀπόψε μου τὸ χτύπησε μὲ τρόπο ὁ Βαγγέλης πῶς κουβεντιάξεις ἄλλουοῦ. Μά, μὴ μου κάνεις πείσματα που κᾶνε σὰν πιπέρι κι' εἶν' ὄλα αὐτὰ σῶμ φέμματα Γιατί... μὲ ξέρεις! τίποτα δὲν τῶω τὸ μαχαίρι νὰ σοῦ τὸ στείλω μ' αἵματα! Ἄς τὰ γι' ἄγια σου λοιπόν, που σ' ἀγαπᾷ, μαργιόλα, και μὴ ζητᾶς τὸ χειρίστο Δόσε μου πάλι τὴν εἰρήνη ἡ ρίζε μου μᾶ... φῶλα νὰ πᾶω σὸν... ἀγύριστο!

Ο ΜΑΣΤΡΟΚΩΣΤΑΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)
πὲς τὸ τῶρα.
— Γιατί, κυρία Σοφία μου, ὁ Μαστροκώστας καθὼς περπατᾷ σὸ δρόμο γελᾷ κοροϊδευτικά; Ἄφ' οὗ τράνταζε τὸ σπίτι ἀπὸ τὰ γέλοια τῆς μακαρίτισσας τῆς Μαστροκώσταινας, που ἦταν και χοντρή και κόντφε νὰ τῆς φύγῃ ἡ κῶλτσα, που σινεγάς ἐπλεκε, ἀπὸ τὸ νερί, ἔσκυψε μὲ φίλησε γιὰ τὴν παρατηρητικὴν, προφαῶς, ἐρώτησι μου και μου ἔδωσε αὐτὴ τὴν καταπληκτικὴ ὡς καταπέλτης γιὰ ὄσους — φεῦ— γράφουν ἀπάντησι:
— Γιατί ὁ τρελλὸς δὲν μ' ἀκούει! Μόνω κἀβεται και διαδᾶζει ὄσα του δίνουσι νὰ τὰ «φτιάξῃ» (στοιχειοθετήσῃ) και γέλα - γέλα μὲ δαῦτα τοῦμεινε ἡ μουσοῦνα! (μάσκα).

ΑΓΓ. ΜΑΡΜΑΡΙΔΗΣ

Τύποις : ΑΔΕΛΦΩΝ Π. ΣΥΝΑΔΙΝΟΥ, ὁδὸς Ρ. Φερραίου 101.